

बा० रा०

॥ ३६ ॥

यथादिष्टं सर्वमुक्तं वाक्यमब्रवीदित्यन्वयः ॥ तत्प्रापयंतं रावणोक्तं सुग्रीवायेत्यर्थः ॥ १५ ॥ प्रापयंतं गृहीतवतः ॥ लोभं पक्षावितिशेषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ यथोक्तराजसं देशवादिनो ममापराधो नास्तीत्याह ॥ यस्त्विति ॥ भर्तुर्मतं संदिष्टं मार्गे हित्वा स्वमतं तत्काले आत्मत्राणार्थमन्यदेव किंचिद्यदि भाषते तदा सोऽनुक्तवादी स नूवधमर्हति ॥ १८ ॥ शुकस्य परिदेवितरूपं वचनं श्रुत्वा ॥ मावधिष्ट मावधिध्वमितियावत् ॥ एकवचनमर्थं ॥ १९ ॥ रामवचसा हरिभिरभये दर्शिते सति ॥ पत्रलघुः पक्षबलेन शीघ्रगतिर्भूत्वा

सर्वमुक्तं यथादिष्टं रावणेन दुरात्मना ॥ तं प्रापयंतं वचनं तूर्णमाप्नुत्य वानराः ॥ १५ ॥ प्रापयंतं तदाक्षिप्रं लोभं हंतुं च मुष्टिभिः ॥ सर्वैः पुनः प्रसभं निगृहीतो निशाचरः ॥ १६ ॥ गगनाद्भूतले चाश्रुप्रतिगृह्यावतारितः ॥ वानरैः पीड्यमानस्तु शुको वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ न दूतान्घ्नंतिकाकुत्स्थवार्यतां साधु वानराः ॥ यस्तु हित्वा मतं भर्तुः स्वमतं संप्रधारयेत् ॥ अनुक्तवादी दूतः स न्सदूतो वधमर्हति ॥ १८ ॥ शुकस्य वचनं रामः श्रुत्वा तु परिदेवितं ॥ उवाच मावधिष्टेति घ्नतः शाखामृगर्षभान् ॥ १९ ॥ स च पत्रलघुर्भूत्वा हरिभिर्दर्शितेऽभये ॥ अंतरिक्षे स्थितो भूत्वा पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ २० ॥ सुग्रीवसत्त्वसंपन्नमहाबलपराक्रम ॥ किं मया खलु वक्तव्यो रावणो लोकरावणः ॥ २१ ॥ स एव मुक्तः पुनर्वाधिपस्तदा पुनर्वांगमाना मृषभो महाबलः ॥ उवाच वाक्यं रजनीचरस्य चारं शुकं शुकं मदीनसत्त्वः ॥ २२ ॥ न मेऽसि मित्रं न तथानुकंप्यो न चोपकर्ता सिन मे प्रियोऽसि ॥ अरिश्च रामस्य सहानुबंधस्ततोऽसि वालीव वधा र्वधयः ॥ २३ ॥ निहन्म्य हं त्वांसं सुतं संबधुंस ज्ञातिवर्गं रजनीचरेश ॥ लंकां च सर्वामहता बलेन सर्वैः करिष्यामि समेत्य भस्म ॥ २४ ॥ वचनमब्रवीत् ॥ यत्तु पत्रलघुः पक्षैर्लघुः लूनपक्ष इति तीर्थस्तत्र तादृशस्यांतरिक्षगमना संभवात् ॥ रामवचनानुष्ठानवाधाच्च ॥ २० ॥ लोकरावण इत्यनेन तत्संदेशं विनैव गमने ततो मे महद्भयमिति सूचितं ॥ २१ ॥ वाक्यं प्रतिसं देशवाक्यं ॥ २२ ॥ अनुकंप्यो दयापात्रं ॥ अरिश्च असीति शेषः ॥ अतः सहानुबंधः सपुत्रमित्रादिपरिकरस्ततो रामा रित्वा देव वालीव वध्योऽसि रामेणेति शेषः ॥ २३ ॥ त्वां मन्मित्ररामारिं सर्वैः समेत्येत्यन्वयः ॥ २४ ॥

यु० कां०

॥ ३६ ॥